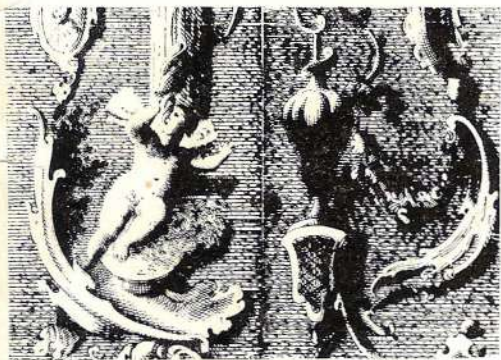
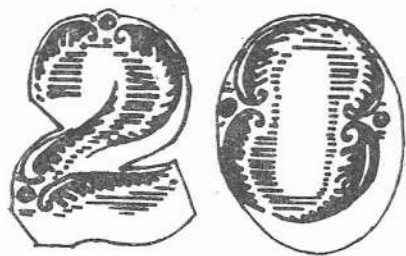

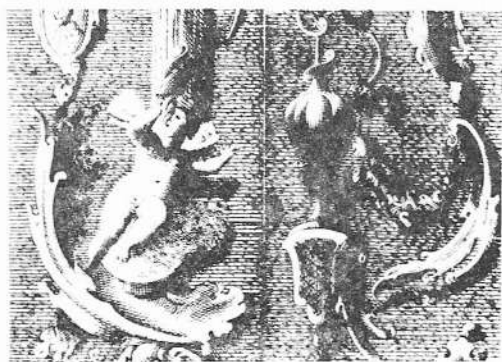
20

letnica
glasbene šole
v kopru

letnica glasbene šole v kopru

Koper, 1969

Tvorna in ustvarjalna glasbena vzgoja je pomemben dejavnik pri razvoju emocionalnega življenja mladih ljudi in njihove srčne kulture. Aktivno glasbeno udejstvovanje, aktivno pri izvajanju ali pri sprejemanju, ustvarja in oblikuje čustveni svet mladega človeka. Ti vplivi in pomoč pri iskanju resničnih glasbenih in kulturnih vrednot so toliko pomembnejši danes, ko mnoge privlačnosti v »stoletju tehnike in znanosti« mladega človeka vedno bolj intelektualizirajo.

Zato želi glasbena vzgoja razviti predvsem sposobnost razumevanja glasbe in ljubezen do glasbe kot umetnosti, želi razviti potrebo po zavestnem aktivnem muziciranju (izvajanje, poslušanje ali ustvarjanje) in končno želi, da bi ta odnos do glasbe postal in ostal trajna kulturna potreba.

Vsa ta načela si je, kljub podedovani zaostalosti kulturnega in gospodarskega položaja ter zapletenim poveljnimi političnim razmeram tega območja, takoj zastavila pred dvajsetimi leti ustanovljena glasbena šola, ki je začela delovati med prvimi na Primorskem.

Skozi različne oblike učno-vzgojne dejavnosti je šlo v dvajsetih letih obstoja Glasbene šole v Kopru nad 3000 učencev. Z uspešnim in prizadevnim glasbeno-vzgojnim delom so učitelji te šole vzgojili številne glasbene amaterje ter poklicno usmerili lepo število glasbenih pedagogov in pevovodij ter dali s tem viden prispevek h glasbeni in kulturni rasti tega dela Slovenije.

Sola si je s svojim obstojem in delom postavila trdne temelje. Združena z glasbenima šolama v Izoli in Piranu, si bo tudi v bodoče prizadevala učenec, otrokom ali odraslim razvijati nagnjenje in ljubezen do glasbe, jim dati praktično in teoretično znanje.

S svojim estetsko-vzgojnim delom in aktivnim poseganjem v glasbeno in kulturno življenje obalnega območja želi tudi šola prispevati k oblikovanju harmonično razvite mlade osebnosti.

MIRAN HASL

Vladimir Lovec:

Ob robu šolske kronike

»Z odlokom Istrskega okrožnega ljudskega odbora z dne 21. XII. 1948 je bila ustanovljena Glasbena šola v Portorožu.«

Tako se pričanja dvajset let obsegajoča kronika, ki so jo v vsem tem času vestno pisali tajnik in tajnice koprške Glasbene šole.

»Z odlokom...« Slišati je hudo preprosto, saj v odloku nič ne piše, koliko potov — potrebnih in nepotrebnih — so opravili tisti, ki jim je šlo za ustanovitev glasbene šole. Ne zaradi sebe, temveč zaradi generacij, ki bodo prišle, zaradi koščka zemlje, kjer sta bili še tri leta poprej slovenska beseda in pesem prepovedani.

prof. Srečko Kumar
(1888 — 1954)

»Proračun sta sestavila prof. Lucijan Janež in prof. Srečko Kumar in ga predložila Odseku za prosveto, ki ga je sprejel in odobril 1. XII. 1948. 16. decembra so v dvorani hotela »Piran« slavnostno odprli Glasbeno šolo.«

Prof. Vladimir Lovec

Iz nadaljnjih zapisov izvemo, da sta v šoli nameščena le dva glasbenika: ravnatelj prof. Kumar in njegova hči Vukosava Hiti (oba poučujeta klavir). Šola razpolaga z dvema sobama v vili »Gini«, od koder pa jo že na spomlad preselē v vilo »S. Marco«.

Revna stvar? Kakor se vzame. Stvari niso vselej takšne, kakršne so videti. Nekje je bilo treba začeti. Res je bilo to prvo šolsko leto nabito polno težav, vendar je 74 učencev uspešno opravilo letne izpite. Pouku klavirja in glasbene teorije se je v zadnjih mesecih prvega šolskega leta pridružila še violina, ki jo je poučevala Ana Župan. Šola je imela v uporabi (ne v lasti!) sedem klavirjev, nevrednih tega imena, ki pa so v skrajni sili vendarle služili namenu.

Kar predstavljam si pokojnega Srečka Kumarja z njegovo eruptivno naravo in z njegovim glasbenim fanatizmom, ko sešteva plus in minus in je minus večji od plusa. Kaj storiti? Pritegniti pozornost ljudi, razgibati glasbeno življenje, ustanoviti pevski zbor in oddelek za balet, prirejati pevovodske tečaje. Rezultat je bil kmalu tu: petnajst večjih in manjših nastopov samo v tem šolskem letu! Vendar pa ugotovi ravnatelj na zaključni šolski konferenci, da je nujno:

»... Pridobiti za šolo še tri glasbenike, in sicer Miroslava Logarja, Dušana Marčelja in Dušana Štularja, ustanoviti učiteljski pevski zbor in prirediti pevovodski tečaj za učitelje tečajnike, popraviti in urediti prostore v vili »S. Marco«, napeljati vodovod in urediti sanitarije, nabaviti opremo in godalne instrumente.«

V drugem šolskem letu (1949/50) so se razmere — zdi se skoraj neverjetno — še poslabšale. Ravnatelj je odšel na zdravljenje, njegova hči Vuka na porodniški dopust. Prostore v vili »S. Marco« je pričela komaj opazno, vendar zanesljivo zasedati vojaška godba. (Že znana zadeva z lisico in ježem.) Na novo nameščeni violinski pedagog Mirko Logar — od treh naprošenih glasbenikov je bil edini, ki se je odzval — bi potreboval deset rok, da bi rešil položaj. Poučuje violino in teorijo, nadomešča ravnatelja in opravlja posle tajnika. In živi v večnem strahu, kaj bo s šolo.

»V juliju 1950 se je šola preselila po nalogu Okrožnega oddelka za prosveto v Koper, Verdijeva 9. Opremo smo spravili v dve sobi, ki nista bili zasedeni.«

Tako pravi kronika in pristavlja, da je bila šoli obljubljena vsa stavba. V decembru pa je nenavadno pomembni »Urad za pospeševanje gospodarstva« po hitrem postopku postavil vso šolsko opremo na hodnik in se polastil obeh sob. Po dveh letih delovanja je bila šola prisiljena prekiniti delo; vendar ne moremo govoriti o splošnem nerazumevanju odločujočih, saj je medtem oddelek za prosveto z vso možno naglico urejeval nove, tokrat zares primerne prostore na Trgu revolucije 2 — nad Študijsko knjižnico — kamor se je šola preselila 1. maja 1951.

Novi prostori so obsegali pisarno in sedem čednih učilnic, med njimi eno večjo za skupinski pouk. Tako se je lahko v šolskem letu 1951/52 dejav-

Št. št.	Predmet	Šolski	Redni
	<u>Prejeto</u>	227.05650	226.86745
73 ^{19/5}	Lylo		51-
74 ^{19/5}	Nožiček		97-
75 ^{22/5}	Brusenje nožiča		15-
76 ^{23/5}	Skledica za puilo		12-
77 ^{23/5}	Spadiche		14-
		227.05650	226.86745
			227.05675
	V blagajni ostalo	= 0 =	

»Knjigovodstvo« v šol. letu 1950/51

nost Glasbene šole razmahnila, saj se je povečalo tako število učencev kakor tudi število oddelkov. Šolsko leto je končalo 114 učencev, ki so obiskovali pouk klavirja, violine, solo petja in folklornih plesov. Povečalo se je tudi število učnih moči, saj beleži kronika šest stalnih in osem honorarnih učiteljev.

V naslednjem letu (1952/53) je šola prvič dosegla tisto notranjo strukturo, ki jo mora imeti vsak resen glasbeni zavod: pet oddelkov je zajemalo pouk glasbene teorije, klavirja, godal, pihal in trobil ter solo petja. Oddelek za ples je postal samostojna baletna šola.

»V začetku šolskega leta je bila tajnica Lidija Prijon premeščena na osnovno šolo, njeno mesto pa je prevzela Marija Pušnar. V mesecu decembru se je vrnil od vojakov prof. Vladimir Lovec, ki je bil z dekretom z dne 1. marca 1953 postavljen za ravnatelja šole, prejšnji ravnatelj prof. Srečko Kumar pa je bil upokojen zaradi bolezni in starosti. V januarju mesecu je bilo odpovedano vsem honorarnim močem zaradi občutnega znižanja proračuna za leto 1953.«

Če danes pomislim na tisti čas in na vseh trinajst let svojega ravnanja, moram ugotoviti, da takratni izbor novega šolskega vodje ni bil najbolj posrečen. Že res, da sem bil po strokovni plati morda čisto primeren za to mesto, vendar pa sem o vseh ostalih spremljajočih pojavih — posebno o boju za denar — vedel malo ali nič. Šele izkušnja me je naučila, da je s šolskim proračunom nekako tako kot s prekratko suknjo: kakor koli jo skušaš podaljšati, vselej zmanjka za rokave in ovratnik.

Iz te prve finančne stiske — prav majhne v primerjavi s tistimi, ki so nas še čakale — se je Glasbena šola izmotala brez večjih izgub, pri čemer je imel dosti zaslug vedno razsodni in trezno misleči Mirko Logar. Sicer pa sem imel v njem in v celotnem, srečno ubranem kolektivu vsa leta neomajno podporo. Še več, mnogokrat je bil prav učiteljski zbor tisti, ki je dajal pobudo za nove, učinkovitejše oblike dela. Temu se ni treba čuditi: z leti je učiteljski zbor zrasel v homogeno, zelo delavno in zelo požrtvovalno družino. Ta kolektiv, ki še danes deluje, se ni odlikoval samo z visoko strokovno usposobljenostjo, ampak tudi z zelo jasnimi pojmi o tem, kakšna mora biti prava glasbena šola. V tem pa je tičala tudi osnova naših skupnih uspehov.

Naslednji dve leti sta potekali brez večjih pretresov. Šola je širila svojo dejavnost, kolikor so pač dopuščale možnosti. Zanimanje zanjo je raslo, o čemer priča naslednji zapis v kroniki:

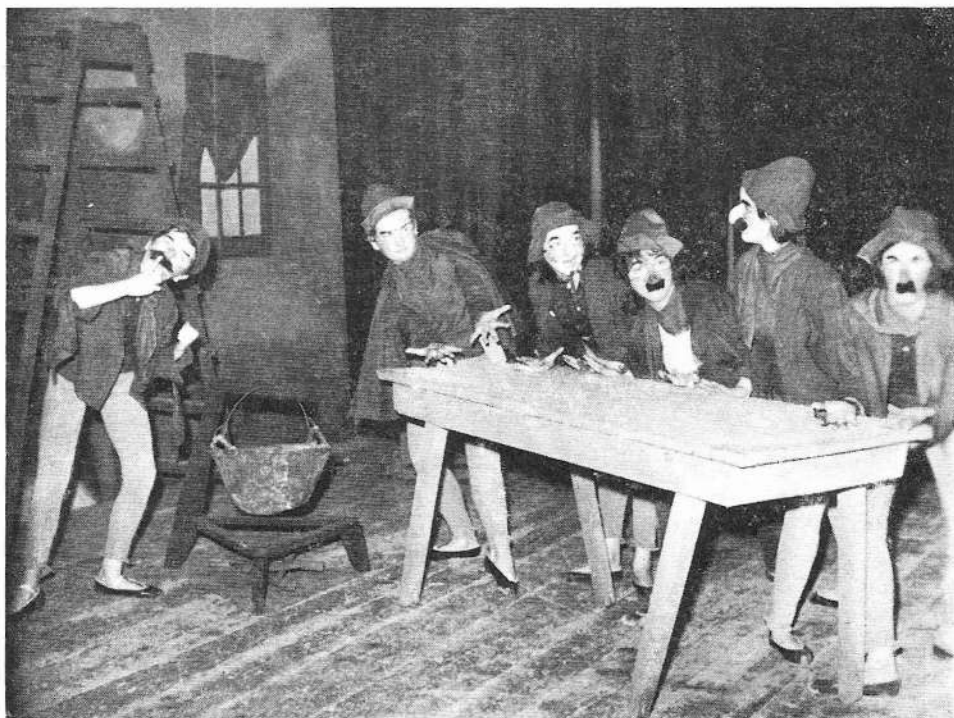
»10. maja 1955 je bila ob 20. uri javna produkcija, na kateri so sodelovali učenci, ki so že prej nastopili na interni prireditvi v šoli. Na javni produkciji je prvič sodeloval osemnajstčlanski šolski orkester. Zanimanje za produkcijo je bilo zelo veliko. Bila je v veliki dvorani gledališča, ki je bila popolnoma zasedena, tako da so poslušalci še stali v parterju in na galerijah.«

Mimogrede naj omenim, da sta bili v tem letu (1955) priključeni koprski šoli tudi izolska in piranska glasbena šola, vendar pa sta čez leto dni postali samostojni in sta kot taki delovali vse do združitve v Center za glasbeno vzgojo v jeseni 1967.

»V maju 1955 so nam bili nakazani novi šolski prostori v palači Gravisi v Ul. stare pošte 2 (zdaj Gallusova ul.). Selili smo se 27. maja, pri selitvi pa so nam pomagali tudi učenci. Ker so bili prostori zelo zanemarjeni, smo prosili za kredit; po ogledu komisije in na podlagi predračunov nam je bilo dodeljenih 1.000.000 din za obnovitev prostorov.«

Da so bili »prostori zelo zanemarjeni«, je — bogu bodi potoženo — zelo milo rečeno. Nočem obsojati mladih fantov, ki so pred nami gospodarili po stavbi in pustili svoje sledove po vseh prostorih, stenske freske pa ozaljšali s podpisi in rezbarijami lastnega izuma. Naj zadostuje le to, da smo morali parket dobesedno izkopati izpod debele plasti nesnage, blata in druge umazanije.

Sicer se pa še danes čudim, česa vsega so bili tedanji obrtniški delavci sposobni napraviti za bore milijon. Do 10. septembra (v slabih dveh mesecih) so na novo napeljali vse električne vode, uredili sanitarije, prepleskali vse prostore, opravili kup drobnih popravil in nam izročili deset čistih učilnic, pisarno in koncertno dvorano. Res je hiša stara več kot 250 let in zidana na prav nenavaden način, toda danes — po štirinajstih letih — mi je bolj pri srcu kot katera koli nova stavba.

Razbojniki iz baleta »Boter Petelin«. Skladatelj Ivan Šček

»V oktobru je sporočil Maksimilijan Skalar, profesor na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani, da je pripravljen priti na našo šolo. Njegovo ponudbo smo sprejeli, tako je 1. novembra 1955 nastopil službo kot profesor violine.«

S Skalarjevim prihodom se je pričelo novo obdobje, vsaj kar se tiče violinskega oddelka, ki je pri priči narastel na 49 učencev, in pa šolskega orkestra, ki je tako dobil kar najsolidnejšo osnovo za svoj poznejši razvoj. Sedemletno pedagoško delo prof. Skalarja je bilo četudi še po njegovem odhodu, saj so njegovi učenci tudi pozneje prav radi sodelovali v orkestru. Še bolj pa se je seveda poznal njegov odhod, ki je pustil za seboj nepremostljivo praznino. Posledice čuti šola še danes. Kako je prišlo do tistega, kar smo imenovali »primer prof. Skalarja«, bom pojasnil kasneje, da ne bi prehitel kronike.

Pomembni so zapisi, ki pričajo o razširjanju dejavnosti Glasbene šole:

»Decembra 1955 je tov. Ivan Šček napisal glasbo h Golievi pravljici in igri »Princeska in pastirček«, ki jo je uprizorilo gledališče Slovenskega primorja. Pri uprizoritvi so sodelovali učenci in profesorji Glasbene šole. Dirigiral je tov. Šček sam.«

»10. aprila 1956 je bil v naši dvorani večer komorne glasbe, na katerem so sodelovali gostje iz Zagreba in Münchna. Koncert so poslušali vsi starejši učenci in tudi precej mlajših.«

In še:

»8. maja 1956 je bil v dvorani Glasbene šole koncert pianistke Pine Buonomo.«

Vsekakor opozarja prvi zapis na pomemben prispevek h kulturnemu življenju v Kopru, druga dva pa naznanjata vrsto nadaljnjih prireditev, ki so pozneje nujno privedle do ustanovitve Društva prijateljev glasbe v Kopru.

V tem letu je pričel delovati tudi šolski odbor, ki je na svoji prvi seji izvolil za predsednika tov. Ivana Siliča, vodjo glasbenega oddelka pri koprski radijski postaji. Na tem mestu velja poudariti, da je tov. Silič prevzel svojo nalogo z vso odgovornostjo in zavzetostjo za napredek Glasbene šole. Po njegovi zaslugi ni bil šolski odbor nikoli zgolj formalno telo, temveč je vselej živó in aktivno posegal v dejavnost šole ter reševal organizacijske in finančne probleme. Prva priložnost za odločno ukrepanje se mu je ponudila 7. marca 1957:

»Tega dne smo prejeli odločbo Občinskega ljudskega odbora, da je naša šola proglašena za zavod s samostojnim financiranjem. Odločba stopi v veljavo že 1. januarja 1957.«

11. marca se je sestal šolski odbor; iz zapisnika se je razvidno, da je

»tov. predsednik pojasnil, kakšne posledice bi nastale zaradi tega nepravilnega ukrepa:

- 1. Šolnino bi morali znatno zvišati, kar bi mnogim onemogočilo šolanje;*
- 2. Veliko učencev bi morali odsloviti;*
- 3. Tako bi bili deležni pouka le otroci dobro situiranih staršev, medtem ko bi revnejši, a nadarjeni učenci ostali brez pouka.«*

V naslednjih dneh sta šolski odbor in ravnateljstvo šole posredovala Občinskemu ljudskemu odboru pismene in ustne ugovore proti prenapljeni odločbi. V čast odločujočim je treba zapisati, da jih ni bilo težko prepričati o nesmiselnosti tega ukrepa. Kljub temu bo ostal dogodek v spominu kot živa priča na hitro sprejetih sklepov v tedanjih dneh, še bolj pa se ga bomo spominjali zaradi posledic:

»Preklicali so odločbo in tako je šola spet postala proračunska ustanova, vendar z zelo okrnjenim proračunom. Da bi se rešili materialnih težav, bi morali odsloviti kakih šestdeset učencev; do tega pa ni prišlo, ker so učitelji in profesorji na šoli priskočili z lastno iniciativo: vsak se je obvezal, da bo nekaj učencev poučeval brezplačno. V tem pogledu ni bilo nikogar, ki ne bi bil pripravljen žrtvovati nekaj ur tedensko, samo da ostane raven šole nespremenjena.«

Težko bi bilo najti lepše spričevalo kakega kolektiva, kot je ta preprosti zapis v kroniki. Ni me sram povedati, da sem bil ponosen — in sem še danes — na visoko moralno zavest učiteljskega zbora Glasbene šole. Ta primer pa ni bil edini. Podobno zavest je kolektiv pokazal tudi pozneje (1964), ko se je vse leto nesebično odpovedoval delu osebnega dohodka zato, da je šola lahko kupila koncertni klavir.

Koncert ob 10-letnici Glasbene šole Koper. »Deset pesmi« za otroški zbor, Orffov instrumentarij in godalni orkester. Avtor in dirigent Ivan Šček

V kroniki se pojavi nova pisava: tajnica Marija Pušnar se odseli v Ljubljano, njeno mesto pa prevzame Marica Šček, ki opravlja zdaj že trinajsto leto tajniške posle.

Novi zapisi govorijo o uspehih šole, o internih in javnih nastopih učencev, o koncertih pianistke Ivanke Lipoglavšek, violinistov prof. Skalarja in njegove hčerke Olge in še o glasbeno-literarnih večerih; pripovedujejo o roditeljskih sestankih, na katerih smo skušali razložiti, zakaj moramo zvišati šolnino; o razumevanju staršev, pri katerih smo vselej našli toplo naklonjenost in pripravljenost na kakršno koli pomoč.

V tem času so nekateri učitelji in profesorji zapustili šolo in odšli drugam, na njihovo mesto pa so prišli novi ljudje — mladi in prilagodljivi. Število učencev se je ustalilo: vsakoletni vpis beleži okoli 220 učencev, včasih malo manj, včasih več. Prejšnjim, stalnim oddelkom se pridruži še tečaj za harmoniko. Prvi učenci odhajajo v Ljubljano na nadaljnji študij.

Potem so prišla leta denarne stiske:

»Zapisnik 7. seje šolskega odbora z dne 4. marca 1959. Dnevni red: Krčenje proračuna. Tov. Silič obrazloži pomen današnje seje: gre za zahtevo občine, okrniti proračun v tolikšni meri, da bo v nevarnosti obstoj šole. Tov. ravnatelj pove, da smo skušali naš predlog znižati na minimum. Po vsakem nadaljnjem znižanju bi nujno prišlo do ukinitve celotnih oddelkov. S šolnino — čeprav bi jo še tako občutno zvišali — ne bi rešili položaja. Navzoči predstavnik občinske skupščine predlaga odslo-vitev ene učne moči; vztraja na tem, da mora šolnina predstavljati letni dohodek v znesku 2,300.000 din! Silič: dosedanjí dohodek znaša okoli 500.000. S kakšnim (nezaslišanim) zvišanjem naj bi dosegli zahtevano vsoto?«

In tako dalje. Do sklepov:

»Črtati vse honorarje, znižati izdatke na minimum, zvišati šolnino na naj-višjo možno mero.«

Rešitve seveda ni bilo. Spet so učitelji in profesorji opravljali neplačane nadure, spet smo ostali pri nizkih prejemkih in spet nam je primanjkovalo denarja za oskrbovanje instrumentov in muzikalij.

V naslednjih dveh letih je bil finančni položaj za spoznanje boljši, kar nam je v letu 1961 dovolilo kolikor toliko spodobno praznovati deseto obletnico delovanja Glasbene šole v Kopru. Že naslednje leto (1962) pa smo bili spet v enaki situaciji kot tri leta poprej. Takrat je odpovedal službo prof. Skalar, ki s svojo revno plačo ni mogel več dostojno preživljati nezaposlene žene in treh otrok. Dokler je šola imela denar za nadure, je še nekako šlo, ko pa je ta skromni vir dohodkov usahnil, je zašel v pravo stisko. V letu 1962 je zaprosil za kakršno koli povišanje svojih prejemkov. Bil je toliko skromen, da je predlagal 10.000 din mesečnega dodatka. Z vsemi datjavami vred bi to

Koncert ob 10-letnici. Simfonični orkester šole. Dirigent Vladimir Lovec.

dalo letno okoli 200.000 din, kar pomeni v okviru katerega koli občinskega proračuna manj kot nič. Nikoli me nê bo nihče prepričal, da te vsote ni bilo mogoče zbrati, čeprav vem, da takratni finančni položaj občine ni bil rožnat.

Solski odbor in ravnateljstvo sta pričela trkati na vsa možna občinska vrata, vendar je bil uspeh enak ničli. Takrat smo prvič (in k sreči tudi zadnjič) naleteli na popolno nerazumevanje.

Prof. Skalar je torej odšel v Ptuj, kjer so mu nudili pogoje, s kakršnimi se koprski sploh niso mogli primerjati. Tri leta smo brez uspeha iskali drugega violinskega pedagoga. V teh treh letih nismo mogli vpisati nobenega začetnika, ker je tov. Mirko Logar imel dovolj in preveč svojih učencev, da bi mogel sprejeti še začetnike. Po treh letih ni bilo na oddelku za violino niti prvega, niti drugega, niti tretjega letnika. Ni treba biti pedagog, da si človek živo predoči katastrofo nekega razreda: starejši učenci so odšli, naraščaja pa ni bilo. Orkester je razpadel in tov. Borut Logar, ki je končno prevzel mesto violinskega pedagoga, je moral začeti prav skraja: s pripravnico!

Naj bo dovolj lamentacij, saj niso nikoli kaj prida zalegle. Sicer pa se je stanje pričelo popravljati; v naslednjih letih smo celo poravnali nekaj dolgov iz prejšnjih let.

Se nekaj zapisov s konca naše kronike:

28. decembra 1965. Prof. Lovec odkloni ponovno kandidaturo za mesto ravnatelja šole.

17. februarja 1966. Na razpis mesta ravnatelja naše šole se je javil tov. Miran Hasl, profesor glasbe na učiteljišču v Kopru. Delovna skupnost se strinja, da postane prof. Hasl ravnatelj šole.

1. decembra 1967 so se delovni kolektivi glasbenih šol v Izoli, Kopru in Piranu dokončno odločili za združitev v Center za glasbeno vzgojo. Sedež Centra je v Kopru.

Šola pridobiva na ugledu: ni proslave ne slavnostne akademije, kjer ne bi sodelovali solisti ali orkester Glasbene šole. Vrstijo se snemanja na radijski postaji, učenci se uspešno udeležujejo republiških in zveznih tekmovanj. Šola postaja središče glasbenega življenja: tu je sedež Društva glasbenih pedagogov Primorske in Društva prijateljev glasbe, ki prireja v šolski dvorani koncerte za mladino in odrasle, tu ima svoje pevske vaje moški zbor DPD Svoboda. Bivši učenci koprške glasbene šole, ki so nadaljevali študij v Ljubljani, se vračajo. Nekateri od njih — pet po številu — že delujejo kot profesorji v Centru za glasbeno vzgojo.

Učiteljski zbor v šolskem letu 1960/61: Anton Sever, Jernej Brodnik, Jera Cetin, Miran Hasl, Vladimir Lovec, Vuka Hiti, Mirko Logar, Ivan Šček, Ivanka Lipoglavšek, Maksimilijan Skalar

Nataša Kerševan

Edvilič Gardina

Ivan Cerovac

**Revija glasbenih šol Slovenije
v Ljubljani. Novembra 1967**

Zdaj je Glasbena šola v Kopru del velike kulturno-umetniške organizacije. Dvajset glasbenih pedagogov skrbi za duhovno obzorje skoraj petstotih mladih ljudi, pogloblja njihovo notranje življenje in bogati njihov čustveni svet.

Čas se je ustalil. Nove razmere odstranjujejo negotovost in nam vsem dovoljujejo mirno zbranost za vestno umetniško in pedagoško delo. Vsem? Vsem, razen ravnatelju kajpak, kar pa je več ali manj usoda vseh ravnateljev na tem našem ljubem svetu.

DRUŠTVO GLASBENIH PEDAGOGOV
SLOVENIJE
IZREKA

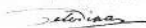
PRIZNANJE

Centra za glasbeno vzgojo
Koper

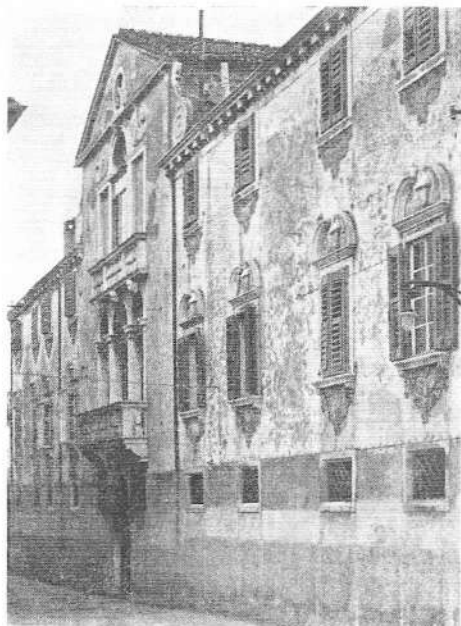
ZA SODELOVANJE NA REPUBLIŠKI REVJI SOLISTOV
IN ANSAMBLCV GLASBENIH ŠOL SLOVENIJE

maribor, 11. decembra 1968

predsednik:

GLASBENA ŠOLA KOPER

Ustanovljena je bila 21. XII. 1948 v Portorožu. 1951. leta se je preselila v Koper. Od 1967 deluje v okviru Centra za glasbeno vzgojo Koper.

GLASBENI PEDAGOGI

violina:	Logar Miroslav	— od 1949 dalje
	Parenzan Ercole	— od 1951 do 1953
	Skalar Maksimilijan	— od 1955 do 1962
	Logar Borut	— od 1965 dalje
	ing. Majerič Slavko	— honorarni sodelavec
violončelo:	Hasl Miran	— honorarni sodelavec
kontrabas:	Gajski Ivan, Požun Franc,	
	Šček Ivan, Pegan Leander	— honorarni sodelavci

klavir:	Kumar Srečko	— od 1948 do 1953
	Kumar-Hiti Vuka	— od 1948 do 1965
	Favento Nora	— od 1951 do 1953
	Peršič Alojzija	— od 1953 do 1956
	Bevc Emil	— od 1955 do 1956
	Cetin-Ferluga Jera	— od 1957 do 1965
	Lipoglavšek Ivanka	— od 1957 do 1965
	Lovec Vladimir	— od 1952 dalje
	Sever Anton	— od 1957 dalje
	Šček Ivan	— od 1966 dalje
	Pretner Silvana	— od 1966 dalje
	Barta Marta	— od 1966 dalje
	Benčič Nadja	— od 1968 dalje
	— honorarni sodelavci	župan Ana, Zlobec Stana, dr. Strehovec Stane, Mastnak Breda, Babič Bogomir
pihala in trobila:	Bole Just	— od 1951 do 1956
	Brodnik Jernej	— od 1956 do 1965
	Pobega Darij	— od 1965 dalje
	— honorarni sodelavci	Janković Josip, Pegan Leander, Radojković Umberto, Kocjančič Marijan
kitara:	Šček Ivan	— od 1966 dalje
solo petje:	Ropas Zora	od 1951 do 1955
	Cetin-Ferluga Jera	od 1957 do 1965
	Sever Anton	1968/69
harmonika:	Erjavec Jože, Kos Mitja, Jerovec Pavel, Turšič Marija, Muser Pino — honorarni sodelavci	
nauk o glasbi:	Kumar Srečko, Parenzan Ercole, Bole Just, Lovec Vladimir, Šček Ivan, Pretner Silvana, Barta Marta, Benčič Nadja	
pevski zbori:	Kumar Srečko, Šček Ivan, Sever Anton	

RAVNATELJSTVO

Kumar Srečko	— od 1948 do 1953
Lovec Vladimir	— od 1953 do 1966
Hasl Miran	— šol. leto 1966/67

TAJNIŠTVO

od 1948 do 1956: Kalan Ludvika, Logar Miroslav, Lovec Zdenka, Prijon Lidija, Pušnar Marija
od 1956. leta: Šček Marica

GLASBENA ŠOLA IZOLA

Svoje glasbenovzgojno izobraževalno delo je začela v šolskem letu 1955/56 kot podružnica Glasbene šole v Kopru. Od 1956 do 1967 je šola delovala samostojno. Od 1967 deluje v okviru Centra za glasbeno vzgojo Koper.

GLASBENI PEDAGOGI

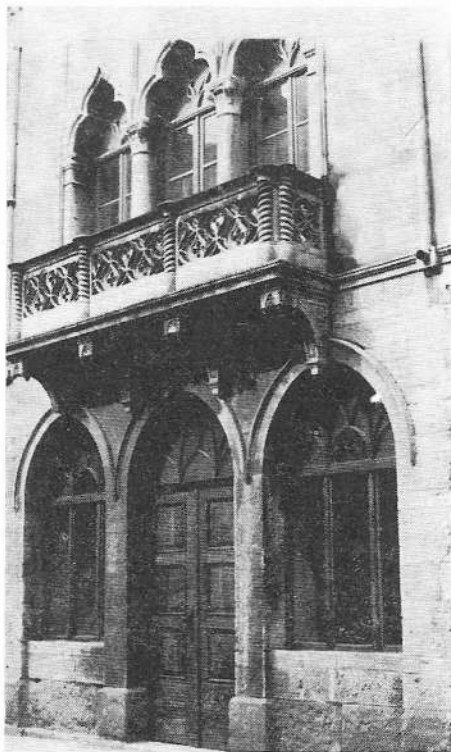
violina:	Podobnik Janko, Skalar Maksimilijan, Muser Pino, Logar Borut, Kaligarič Renat.
klavir:	Lovec Vladimir, Ropas Zora, Peršič Alojzija, Lušicky Milena, Horvat Rajmond, Cetin-Ferluga Jera, Babič Bogomir, Skok Danica, Barta Marta.
pihala in trobila:	Muser Pino, Babič Bogomir, Kocjančič Marijan, Pobega Darij.
harmonika:	Horvat Rajmond, Jerovec Pavel, Simčič Benjamina, Skok Danica.
nauk o glasbi:	Šček Ivan, Babič Bogomir, Skok Danica, Lovše Majda.

RAVNATELJSTVO

Lovec Vladimir	— šol. leto 1955/56 — kot podružnica Glasbene šole Koper
Horvat Rajmond	— od 1956 do 1958
Muser Pino	— od 1958 do 1966

TAJNIŠTVO

Cuder Karl, Domio Mirella, Jenko Marija, Jurkovič Roza, Chelleri Mariucci, Sorgo Avgust.

GLASBENA ŠOLA PIRAN

Ustanovljena je bila kot podružnica Glasbene šole v Kopru v šolskem letu 1955/56. Od 1956 do 1967 je šola delovala samostojno. Od 1967 deluje v okviru Centra za glasbeno vzgojo Koper.

GLASBENI PEDAGOGI

violina:	Rota Viktor, Skalar Maksimilijan, Kaligarič Renat, Logar Borut.
klavir:	Cizelj Ana, Babič Bogomir, Lenardič Erika, Kozina Neda, Lipoglavšek Ivanka.
solo petje:	Lovše Majda.
pihala in trobila:	Bole Just, Pegan Leander, Radojković Umberto.
nauk o glasbi:	Bole Just, Kaligarič Renato, Hasl Miran, Kocjančič Marijan, Pegan Leander, Sever Anton.

RAVNATELJSTVO

Lovec Vladimir	— šol. leto 1955/56 — kot podružnica Glasbene šole Koper
Bole Just	— od 1956 do 1965
Hasl Miran	— 1965/66, 1966/67

TAJNIŠTVO	Pristov Sonja, Selič Cvetana (od 1957 do 1967), Gulič Mary, Maruško Štefka.
-----------	---

PREGLED UČENCEV
OD 1948 DO 1968

Šolsko leto	Godala	Pihala in trobila	Klavir	Solo petje	Kitara	Harm- nika	Prprav- nica	Folklor	Skupaj
48/49	—	—	52	—	—	—	22	—	74
49/50	9	—	31	—	—	—	35	—	75
50/51*									*
51/52	13	—	42	14	—	—	32	13	114
52/53	17	5	48	5	—	—	29	—	104
53/54	31	7	65	7	—	—	33	—	143
54/55	32	21	61	—	—	—	43	—	157
55/56	41	16	64	8	—	—	49	—	178
56/57	42	24	53	6	—	—	20	—	145
57/58	45	14	71	9	—	—	33	—	172
58/59	42	12	61	11	—	—	33	—	159
59/60	37	13	61	12	—	—	33	—	156
60/61	49	21	69	9	—	—	49	—	197
61/62	35	17	63	7	—	18	21	—	161
62/63	23	15	62	10	—	38	22	—	170
63/64	19	14	63	9	—	43	36	—	184
64/65	24	7	73	—	12	54	17	—	187
65/66	36	34	63	—	6	45	14	—	198
66/67	34	35	57	—	2	36	32	—	196
67/68	32	29	71	1	3	51	38	—	225

* — V šol. letu 1950/51 je bil pouk zaradi pomanjkanja primernih prostorov le slaba dva meseca.

— Opomba: V pregledu niso navedeni podatki o številu učencev v pevskih zborih ter številu članov v občasnih pevovodskih in drugih tečajih.

Učenci Glasbene šole v Kopru, ki so nadaljevali študij glasbe na Srednji glasbeni šoli, Višji pedagoški šoli ali Akademiji za glasbo in so danes učitelji glasbe na Centru oziroma na osnovnih šolah na obalnem območju:

Babič Bogomir, Barta-France Marta, Benčič Nadja, Kaligarič Renat, Kocjančič Marijan, Logar Borut, Pobega Darij, Šlosar Mirko.

Bivši učenci glasbenih šol v Izoli, Kopru in Piranu, ki kot glasbeniki delujejo izven našega območja, in učenci, ki nadaljujejo študij glasbe:

Bencak Štefan, Čuček Alenka, Domiter Mirjana, Gombač Marija, Ivančič-Vičič Danica, Kerševan Nataša, Kovačič Savina, Muženič Viktor, Pahor Sonja, Renčelj Višnja, Škerjanc Ivan, Tomšič Nataša, Zupančič Metka.

Center za glasbeno vzgojo Koper

Šolsko leto 1968/69

Center za glasbeno vzgojo Koper je nastal z združitvijo glasbenih šol v Izoli, Kopru in Piranu leta 1967.

PROFESORSKI ZBOR

Oddelek za godala:

violina:

Logar Borut, Logar Miroslav, Kaligarič Renat

violončelo:

Hasl Miran

kontrabas:

Pegan Leander

Oddelek za klavir:

Barta Marta — Koper, Benčič Nadja — Koper, Lipoglavšek Ivanka — Piran, Lovec Vladimir — Koper, Lušicky Milena — Izola, Pretner Silvana — Koper, Sever Anton — Koper, Skok Danica — Izola, Šček Ivan — Koper.

Oddelka za pihala in trobila:

Babič Bogomir — Izola, Kocjančič Marijan — Koper, Pegan Leander — Koper, Piran, Pobega Darij — Koper, Radojković Umberto — Piran.

Oddelek za brenkala:

kitara: Šček Ivan

Oddelek za harmoniko:

Benčič Nadja — Koper, Kocjančič Marijan — Piran, Milin Ljubomir — Piran, Muser Pino — Koper, Skok Danica — Izola, Turšič Marija — Koper.

Oddelek za teoretične predmete:

pripravnica za najmlajše: Barta Marta — Koper, Izola

nauk o glasbi: Babič Bogomir — Izola, Barta Marta — Koper, Benčič Nadja — Koper, Pegan Leander — Piran, Šček Ivan — Koper.

Komorne vaje:

Lipoglavšek Ivanka, Pegan Leander, Pretner Silvana.

Godalni orkester — Koper: Logar Borut

Harmonikarski orkester:

Piran: Kocjančič Marijan
Izola: Skok Danica

DIREKTOR: Hasl Miran

TAJNICA: Šček Marica

RAČUNOVODJA: Sorgo Avgust

TEHNIČNO OSEBJE: Mikac Roža — Izola
Klobas Cvetka — Piran
Basiaco Marija — Koper
Zanco Marcella — Koper

SVET CENTRA ZA GLASBENO VZGOJO KOPER (šol. l. 1968/69):

Predsednik: Logar Borut

Člani: Kocjančič Marijan, Lovec Vladimir, Lušicky Milena, Pegan Leander, Šček Ivan.

Člani — predstavniki družbene skupnosti:

prof. Rotar Vlado — Koper
Kerbavčič Edvard — Izola
dr. Zajc Franc — Piran

IVAN ŠČEK

Mladi solisti

Zbirka skladb za pihala in trobila s spremljavo klavirja

I. zvezek

INTERNA IZDAJA ŠOLSKE KNJIŽNICE
K O P E R 1968

Dve interni izdaji Centra za glasbeno
vzgojo Koper

Mladi trobentač

I. del

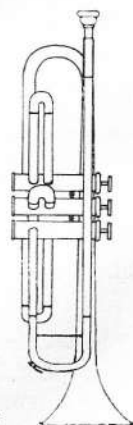
Šola za 1. in 2. razred trobente

PIETZSCH, WURM,
MÜLLER, BARTOLUCCI

Zbral in sestavil Leander Pegan

Koper, avgust 1967

INTERNA IZDAJA ŠOLSKE KNJIŽNICE

ŠTEVILO UČENCEV NA CENTRU ZA GLASBENO VZGOJO
OB KONCU I. POLLETJA V SOLSKEM LETU 1968/69

Instrument	Število učencev			
	Izola	Koper	Piran	Skupaj
violina	9	27	5	41
violončelo	—	3	—	3
klavir	27	88	33	148
piccolo	—	2	2	4
flavta	—	3	1	4
klarinet	16	17	13	46
druga pihala	—	—	2	2
trobenta	2	8	6	16
rog	—	1	4	5
pozavna	—	1	2	3
druga trobila	1	—	1	2
kitara	—	7	—	7
solo petje	—	2	—	2
harmonika	22	50	44	116
tolkala	—	—	1	1
	77	209	114	400
Pripravnica za najmlajše	9	22	—	31
Nauk o glasbi brez instrumentov	6	23	2	31
Skupno št. učencev	92	254	116	462
Od teh jih obiskuje še nauk o glasbi	77	170	104	351

Društvo glasbenih pedagogov Primorske

Društvo glasbenih pedagogov Primorske je bilo ustanovljeno maja 1964. leta. V njem so včlanjeni učitelji glasbe na osnovnih, srednjih in glasbenih šolah, skupaj nad 60 učiteljev in profesorjev iz vseh desetih primorskih občin.

Društvo je svoje strokovno povezovalno in usklajevalno delo usmerilo predvsem na glasbeno šolstvo, saj je bila dejavnost glasbenih šol — do ustanovitve Skupnosti glasbenih šol Slovenije — prepuščena sama sebi in krajevnim prosvetnim in kulturnim razmeram. Ena od oblik povezovanja in medsebojnega spoznavanja, ki je kaj kmalu dala opazne rezultate, so vsakoletna srečanja učencev glasbenih šol Primorske.

Glasbeni učitelji Primorske na občnem zboru decembra 1967
v Šempetru pri Novi Gorici

Prvo srečanje je bilo ob ustanovnem občnem zboru v Piranu, nato pa vsako leto v drugem kraju. Instrumentalisti, komorne skupine in orkestri so nastopili v Novi Gorici, Šempetru, Idriji in Ajdovščini ter v Izoli, Kopru in Sežani. Na teh revijah so sodelovali učenci vseh primorskih glasbenih šol:

iz Ajdovščine, Cerknega, Idrije, Nove Gorice, Postojne, Sežane, Šempetra, Tolmina ter učenci iz Izole, Kopra in Pirana. Odbor prireja zadnja leta tudi revijo harmonikarskih orkestrrov. Nastopi v Idriji in Ilirski Bistrici so pokazali vidno kakovostno rast pouka tega instrumenta na primorskih glasbenih šolah.

Vsakoletna srečanja učencev in učiteljev so pozitivno vplivala na delo in aktivnost posameznih šol. Seznanjala so javnost z njih dejavnostjo in rezultati učno-vzgojnih prizadevanj ter tako postala tvoren kulturno-vzgojni dejavnik. Aktivirala so učiteljske kolektive v intenziviranju pedagoško-metodičnih prizadevanj in — ne nazadnje — spodbujala učence in učitelje k še boljšim dosežkom.

Če k vsemu dodamo še priložnostna strokovna predavanja in uspešna sodelovanja na republiških posvetovanjih in revijah, potem lahko ugotovimo, da Društvo glasbenih pedagogov in njegov odbor s svojo dejavnostjo posredno ali neposredno vidno prispeva k rasti in dvigu kvalitetne ravni glasbeno-vzgojne dejavnosti na splošnoizobraževalnih in glasbenih šolah.

Odbor DGP Primorske v šolskem letu 1968/69:

1. Hasl Miran (Koper) — predsednik ter člani:
2. Boštjančič Lojze (Ilirska Bistrica)
3. Bratina-Zorzi Mara (Nova Gorica)
4. Fon Zorko (Tolmin)
5. Ilijaš-Zega Mirjam (Ajdovščina)
6. Jelačin Marija (Šempeter)
7. Jelerčič Ivo (Postojna)
8. Kranjec Lilijana (Sežana)
9. Lovec Vladimir (Koper)
10. Pegan Leander (Piran)
11. Rijavec Ivan ml. (Idrija)

Sedež Društva je na Centru za glasbeno vzgojo v Kopru.

Mirko Logar:

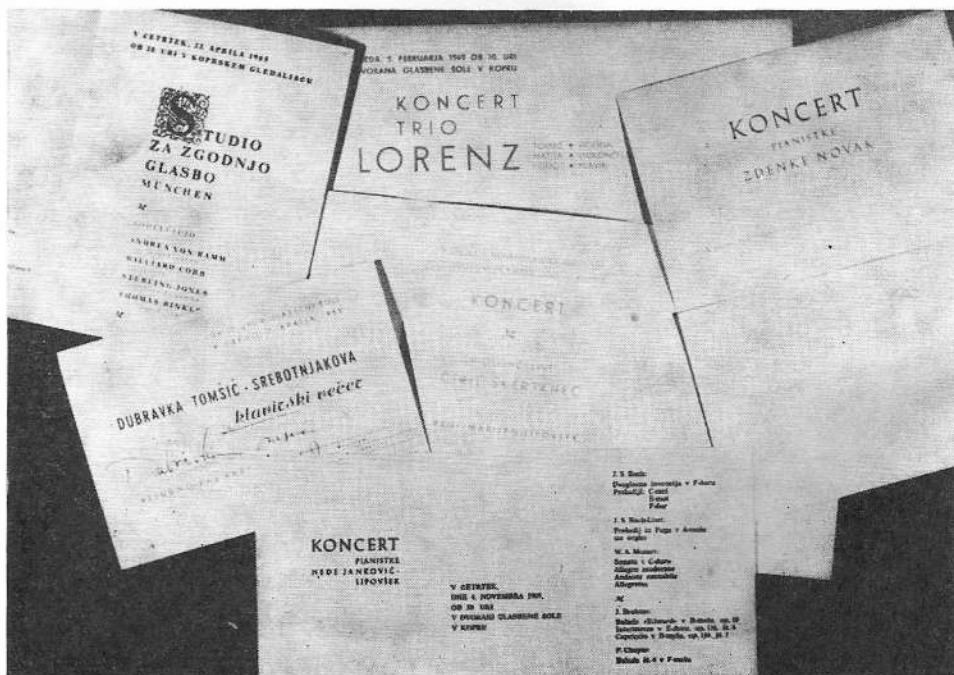
Društvo prijateljev glasbe

Ob koncu decembra 1962 je priredila Baletna šola v Kopru za mladi rod balet po pripovedki Ivana Trinka »Boter Petelin«. Glasbo za ta balet je skomponiral Ivan Šček, izvajal pa jo je šolski orkester Glasbene šole v Kopru pod vodstvom Boruta Logarja.

Po eni od predstav smo se pogovarjali o vtisih, ki jih je prireditev napravila na šolsko mladino, saj so posebno otroci izven Kopra strme občudovali — morda prvič na odru — pravljični splet baleta in glasbe. Razgovor je nanesele na uspehe, ki so jih dosegli v glasbeni vzgoji drugje po svetu in doma, in bili smo enotnega mnenja, da bi bilo potrebno kaj storiti tudi v Kopru.

V januarju smo se spet sestali in se odločili za ustanovitev »Društva prijateljev glasbe« v Kopru, ki naj bi s prirejanjem koncertov in predavanj skrbelo za glasbeno vzgojo mladine in oživilo to kulturno panogo za vse ljubitelje dobre glasbe v Kopru in sosednjih občinah.

Po uspelem ustanovnem občnem zboru 28. II. 1963, kjer so bila predložena društvena pravila in izvoljen odbor, smo imeli marca v dvorani

Glasbene šole v Kopru že prvi koncert. Nastopili so bratje Lorenz, ki so v popolnoma zasedeni dvorani izvedli popoldanski koncert za mladino in večernega za drugo občinstvo.

V prvi koncertni sezoni od marca do junija 1963 so se zvrstili še koncerti naših odličnih violinistov Igorja Ozima in Dejana Bravničarja, ki ju je pri klavirju spremljal Marijan Lipovšek, skupine Čampa, Karlin, Gregorač in Lipovšek ter zagrebške pianistke Arlette Ambrožič.

Od sezone 1963/64 pa do ukinitve Koncertne direkcije Slovenije je bila z uspešnim sodelovanjem med direkcijo in društvom organizirana vrsta privlačnih in kvalitetnih koncertov.

Poleg priznanih slovenskih in jugoslovanskih umetnikov smo imeli priliko slišati v Kopru še Renski komorni orkester, Studio za zgodnjo glasbo iz Münchna, sovjetskega violončelista Slobodkina, Godalni orkester moskovskega konservatorija, Duo Gulli-Cavallo ter Moskovski godalni kvartet »Borodin«. Komentarje k mladinskim koncertom je prispeval prof. Ivan Šček. Med najbolj delavnimi organizatorji koncertne dejavnosti pa so poleg članov odbora bili ravnatelj Glasbene šole prof. Vladimir Lovec, nekateri mladinci in podpisani. Šola je društvu brezplačno nudila svojo dvorano in koncertni klavir.

Društvo priredi vsako sezono po osem rednih koncertov, ki so postali sestavni del glasbenega in kulturnega življenja v Kopru.

O delu glasbene šole v Kopru so pisali:

INTERNA PRODUKCIJA GLASBENE ŠOLE

... Produkcija je bila namenjena predvsem staršem in učencem samim, kakor je poudaril ravnatelj v uvodni besedi. Za zaključek je zapel še zbor cicibančkov tri pesmi.

Produkcija je bila v šolski učilnici, ki pa je odločno premajhna za tako prireditev.

(Slovenski Jadran, 14. 1. 1955)

GLASBENA ŠOLA V KOPRU JE ZAKLJUČILA ŠOLSKO LETO

... Vedno večji obisk (pred petimi leti je bila komaj ena produkcija in še ta slabo obiskana) in pa kvalitetna raven teh produkcij nam vsako leto bolj dokazujejo, da je koprška glasbena šola prešla stopnjo amaterskih kriterijev, ki jih navadno uporabljamo pri nižjih glasbenih šolah. Visoko raven ji priznavajo tudi republiški inšpektorji, ki obišejo šolo večkrat na leto. Po njihovih poročilih in ustnih izjavah je razvidno, da jo prištevajo med najboljše nižje glasbene šole v Sloveniji.

(Slovenski Jadran, 14. 6. 1957)

OB ZAKLJUČKU ŠOLSKEGA LETA NA GLASBENI ŠOLI V KOPRU

... Na dveh internih produkcijah... so se zvrstili gojenci šolskih oddelkov, izbor najboljših pa se je predstavil širši javnosti v sredo, 8. t. m., na javni produkciji v gledališki dvorani. Značaj produkcije je bil komoren, nastopilo pa je sedem violinistov, šest pianistov, štirje pihalci, dve solopevki in godalni kvartet.

Letošnji zaključni izpiti na šoli kažejo, da imajo precejšnje število nadarjenih in marljivih učencev, ki so pod strokovnim vodstvom svojih profesorjev dosegli lepe uspehe. Kot vsako leto bo tudi letos odšlo nekaj učencev na Srednjo glasbeno šolo v Ljubljano.

(Slovenski Jadran, 10. 6. 1960)

Glasbena šola v Kopru je počastila občinski praznik in 10-letnico svojega delovanja s svečanim koncertom, ki je bil 13. t. m. v nabito polni dvorani koprskega gledališča. Spored, ki je imel dva dela, so izvajali solisti, zbor in orkester. ... Ob navdušenem ploskanju občinstva je učiteljskemu zboru Glasbene šole čestitala v imenu občinskega sveta za kulturo in prosveto tovarišica Marta Trobec, učiteljšnice pa so jim izročile šopke cvetja.

S skrajšanim sporedom je naslednji dan nastopila Glasbena šola tudi v Marežigah, v tem tednu pa je priredila še dva koncerta za šolsko mladino.

(Slovenski Jadran, 19. 5. 1961)

OB ZAKLJUČNIH NASTOPIH KOPRSKE GLASBENE ŠOLE

... Kot vsako leto, je tudi letos koprška Glasbena šola ob zaključku šolskega leta priredila dva interna in dva javna nastopa svojih gojencev, ki naj bi pokazali končni skupek intenzivnega dela, resnosti in nadarjenosti posameznikov. Oba javna nastopa... sta nedvomno svoj namen tudi dosegla, saj sta bila ob njiju razvidna tako celotni napredek posameznih učencev kakor tudi umetniška raven celotne šole. Ta raven se je manifestirala predvsem v izboru sporeda, ki je vseboval sorazmerno precejšnje število sodobnih del, pa tudi v raznolikosti instrumentov, s katerimi so nastopili učenci.

(Primorske novice, 19. 6. 1964)

ŠIRINA MUZICIRANJA

... V letih svojega obstoja in delovanja je koprška glasbena šola s sistematičnim glasbenim izobraževanjem in z dosledno glasbeno vzgojo izoblikovala umetniško dojemanje in estetski profil številnih mladih ljudi. Brez posebnega eksperimentiranja in prevelikega hrupa izpolnjujejo svojo osnovno nalogo: učinkovito in široko glasbeno vzgajati.

(Primorske novice, 13. 5. 1967)

ODLIKOVANJA

Ob 25-letnici množične vstaje na Primorskem sta prejela profesorja Glasbene šole Koper odlikovanje predsednika Tita:

LOGAR MIRKO

Red zasluge za narod s srebrnimi žarki za skoraj 50-letno vzgojno in glasbeno vzgojno delo ter za prizadevno in uspešno sodelovanje pri razvoju Glasbene šole Koper od njenih začetkov do danes.

LOVEC VLADIMIR

Red zasluge za narod s srebrno zvezdo za uspešno delo kot dolgoletni ravnatelj Glasbene šole v Kopru in zasluge pri razvoju glasbene kulture na koprskem območju.

ZA VZGOJNA IN KULTURNA PRIZADEVANJA GLASBENIH SOL
V IZOLI, KOPRU IN PIRANU SO IMELI RAZUMEVANJE,
Z NJIMI USPEŠNO SODELOVALI IN JIM NUDILI MORALNO,
FINANČNO IN MATERIALNO PODPORO:

SKUPŠČINA OBČINE KOPER

SKUPŠČINA OBČINE IZOLA

SKUPŠČINA OBČINE PIRAN

SVETI ZA KULTURO IN PROSVETO TER SVETI ZA ŠOLSTVO
OBALNIH OBČIN

SKLADI ZA ŠOLSTVO IN TEMELJNA IZOBRAŽEVALNA
SKUPNOST OBALNIH OBČIN

OBČINSKI SVET ZKPOS — KOPER

RADIO KOPER

ZAVOD ZA SPOMENIŠKO VARSTVO PIRAN

SKUPNOST GLASBENIH ŠOL SLOVENIJE

SKLAD ZA POSPEŠEVANJE KULTURNIH DEJAVNOSTI
SR SLOVENIJE TER DELOVNE ORGANIZACIJE:

GRADBENO PODJETJE »STAVBENIK« — KOPER IN
TRGOVSKO PODJETJE »SOČA« — KOPER

IZDAJO TEGA ZBORNIKA STA OMOGOČILA:

SVET ZA KULTURO IN PROSVETO SKUPŠČINE OBČINE
KOPER TER TISKARNA ČZP »PRIMORSKI TISK«

VSEM NAŠA ISKRENA ZAHVALA!

DELOVNA SKUPNOST
CENTRA ZA GLASBENO VZGOJO
KOPER